

Siyasal iktidarın yapı denetimi ile ilgili aldığı kararlar doğru değildir...

BİZ GERÇEK BİR YAPI DENETİMİ İSTİYORUZ

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI, 14 Ağustos 2010 tarihinde yapı denetimiyle ilgili bir basın açıklaması yaptı.

17 Ağustos depreminin 11. yıldönümü nedeniyle deprem bir kez daha gündemimizde. Marmara depreminden sonra, yaşanan felaketten aldığımız ders; “yapı üretiminin yeterince denetlenmemiş” olmasıydı.

Ne yazık ki ülkemizde yapı üretim süreci ranta bağlı olarak şekillenmekte, konut üretiminde esas beklenti getiri üzerine kurulmaktadır. Yapı projeleri mevcut işleyişte halen kullanıcı ve/veya tüketici için belediyeden alınacak yapı ruhsatının tamamlayıcı birer evrakı olmaktan öte anlam taşımamaktadır.

Yapı denetimi, bütün bu sürecin başat unsuru olarak ülke gündeminde önemli bir yer tutmaktadır. 1999 Marmara depreminden sonra dönemin siyasi iktidarı tarafından alelacele çıkarılan 4708 sayılı Yapı Denetimi Yasası ciddi eksiklikler ve yanlışlıklar taşımamasının yanı sıra ihtiyacı gidermekten oldukça uzaktır.

Yapı denetimi sadece bir yasal düzenlemeler sorunu değildir. Elbette ki, yasal düzenlemeler zorunludur ancak uygulayıcıların bu konudaki kararlılığı, başka bir ifadeyle siyasi erkin tercihi sonucu değiştirecek önemdedir.

Siyasal iktidardan, yapı denetim mevzuatındaki yanlışlıkları gidermesi beklenirken, 7 Ağustos 2010 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği Değişikliği ile yapı denetim kuruluşu ve laboratuvarında görev alacak teknik personelin mesleki deneyim süresi 12 yıldan 5 yıla indirilmiştir.

10 yıldır pilot olarak 19 ilde uygulanan yapı denetimi Bakanlar Kurulu kararıyla 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren 81 ilde hayata geçirilecektir.

TMMOB en başından itibaren yapı denetim sisteminin tüm ülkeye yaygınlaştırılması gerektiğini savunmaktadır. Ancak, sistemin yaygınlaştırılmasından önce yanlışlıkların giderilmesi büyük önem taşımaktadır.

TMMOB ve odalarımız, yapı denetimi ile desteklenen “sağlıklı bir yapı üretim süreci” konusundaki önerilerini, her fırsatta yetkililere iletmiş ve kamuoyu ile paylaşmıştır. “Yapı Denetim Sistemi”nin 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren 81 ilimizin tümünde uygulamaya konacağını açıklanması üzerine, konu hakkındaki görüş ve önerilerimizi bir kez daha özetlemekte yarar görüyoruz.

1- Güvenli ve nitelikli bir yapılaşmanın ilk adımının öncelikle topografik ve jeolojik tespitler dikkate alınarak oluşturulan “imar planlarının elde edilmesi sürecinde” atıldığı bilinmelidir.

2- İmar planlarındaki arazi kullanım kararlarının ve yapılaşma şartlarının belediye meclisleri tarafından kolaylıkla değiştirilebiliyor olması engellenmelidir. Son olarak, “Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı”nın Sakarya-Akyazı fay hattındaki koruma bandını 150 metreden 20 metreye indirme kararı, siyasi etkilerin bilimsel ve teknik kararlar üzerindeki gücünü ve düzeyini açıkça sergilemektedir. Bu gerçekten hareketle, öncelikle imar planlamasında görevli belediye teknik kadrolarının sorumluluğu artırılırken, görevleri sırasında oluşabilecek baskılara karşı yasayla korunan güvenli bir çalışma ortamı oluşturulmalıdır.

3- Yapı üretim süreci bir bütün olarak algılanmalıdır. Bu üretim zincirinde ilk halka olan “projelerin tasarımı” safhasından başlayarak “projelerin uygulanması” ve “uygulamanın denetimi”nin aynı titizlikle gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Sürecin sağlamlığının, zincirin en zayıf halkasının dayanımı kadar olabileceği gerçeği unutulmamalıdır.

4- Kayıt dışı yapılaşma, yapı stokumuzun yüzde 67’si düzeyindedir. İmar afları ile desteklenen bu büyük dilimin oluşmasına neden olan politikaların engellenmesi, en az yapı denetimi konusunda yapılan çalışmalar kadar önem taşımaktadır. Yasa dışı oluşan bu tip yapılara yeni torba yasalar çıkararak elektrik-su gibi altyapı hizmetlerinin götürülmesi, yapı denetiminin geleceğini de tehlikeye atacaktır.

5- Amacını sadece depreme dayanıklı bina yapmakla sınırlayan yapı denetim anlayışı eksik kalmaktadır. Günümüzde artık “deprem güvenliği” yanında “yangın güvenliği”, “gürültü kontrolü” ve “enerji performansı” gibi kavramlar da binaların mimari tasarımında zorunlu hale gelmektedir. Bu durumda; güvenliğin yanında “yaşanabilirliği” de hedefleyen bir yapı denetim modeli amaçlanmalıdır.

6- Binaların projelendirilmesinde uyulması gereken standartların giderek gelişmesi ve inşaat piyasasına modern yeni malzemelerin girmesi, projelerin tasarlanmasını ve tasarıma uygun olarak gerçekleşmesini daha da önemli hale getirmiştir. Ancak mevcut yapı denetim modelinde “proje müellifleri” uygulama safhasında tamamen dışlanmıştır. 5846 sayılı Fikir Sanat Eserleri Kanunu’ndan gelen müelliflik hakları ve mesleki sorumlulukları, yapı denetim modeli içinde tanımlandığında süreç daha sağlıklı işleyecektir.

7- Projelerin doğruluğu yanında işçilik ve malzeme kalitesi, güvenli ve nitelikli bir bina elde etmeyi belirleyen en önemli faktörlerdir.

a) Üniversitelerde yeterli altyapı ve öğretim kadrosu hazırlanmadan, ihtiyacın ötesinde mimarlık ve mühendislik bölümleri açılmakta ve bu anlayış eğitimin kalitesini düşürmektedir. Yetkililer bu durumu “üniversite eğitiminin kitleselleşmesi” ile açıklarken, bu yetersizliği de kabullenmektedirler. Bu durumda tasarım, uygulama ve denetim sürecinde yer alacak mühendis, mimar ve plançıların mesleki yeterliğinin belirlenmesi, belgelenmesi ve meslek içi eğitime tabi tutulması gibi konularda ilgili meslek odalarının görev üstlenmesi giderek daha da önemli hale gelmektedir.

b) İnşaatlarda, teknik eğitim veren okullarda eğitilmiş iş gücünün çalıştırılması yasal zorunluluk olarak belirlenmeli ve inşaat piyasasında yetişmiş usta ve kalfalar mutlaka sertifikalandırılmalıdır.

c) Beton ve yapı çeliğinin yanında, imalata giren çok sayıdaki tesisat ve inşaat malzemesinin nitelik denetimi, öncelikle üretim merkezlerinde yapılmalı ve standart dışı malzemenin piyasaya girmesini engelleyici yasal tedbirler alınmalıdır.

d) Yapı denetim laboratuvarlarına akredite olma koşulu getirilmelidir.

8- Yapı Denetim Kanunu kapsamındaki tüm yapıların “yapı müteahhitliği” aracılığıyla yapılması ön koşul olarak belirlenmiştir. Ancak “yapı müteahhidi” kavramının tariflenmemiş olması çok önemli bir eksiklik olarak durmaktadır. Yapı denetim firmalarında olduğu gibi, müteahhitlik firmalarının da kurumsal niteliği, diğer kurumlarla olan ilişki biçimleri, yetki ve sorumlulukları belirlenmelidir.

9- Uygulamada, sürecin doğal işleyişi sonucunda, yapı sahibi öncelikle bina yapımını taahhüt edecek müteahhit firmayı belirlemektedir. Müteahhit firma da yasaklanmış olmasına rağmen, fiilen kendini denetleyecek yapı denetim firmasını seçmektedir. Bu durum yapı denetiminin amacına ulaşmasını engellerken, firmaların dejenerasyonuna da neden olmaktadır. Bu istenmeyen ilişkiye karşı yeni önlemler geliştirilmelidir.

10- Denetlenecek yapının büyüklüğü ve fonksiyonu dikkate alınmadan tümüne aynı denetim modeli uygulanıyor olması, küçük ölçekli binaların denetim giderini arttırmaktadır. Bu konuda daha rasyonel bir denetim modeli geliştirilmelidir.

11- Bütün kamu yapıları yasa kapsamına alınmalıdır. TOKİ, KIPTAŞ ve benzeri kuruluşların inşaatlarının denetimi, yapı denetim sistemi içerisine dahil edilmelidir.

12- Yapı denetiminde meslek odalarının sürece daha etkin katılımını sağlayacak yeni bir planlama, tasarım, üretim ve denetim süreci modeline ihtiyaç vardır. 4708 sayılı Yapı Denetim Yasası ile 3194 sayılı İmar Yasası ve bağlı ikincil mevzuatın bu model esas alınarak yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

13- Yapı denetiminin anahtarı “mesleki denetim”, onun olmazsa olmaz koşulu da TMMOB’ye bağlı meslek odalarının yürüttüğü “yeterlilik ve belgelendirme” faaliyetleridir. Bu nedenle yapı denetimi ile ilgili kamusal yapılanmalarda TMMOB’ye bağlı ilgili odaların görev, yetki ve sorumlulukları tanımlanarak temsilcileri sağlanmalıdır. Denetçi belgelerinin verilmesi ve takibi TMMOB’ye bağlı odalar tarafından yapılmalı, yapı denetimi mekanizmasında yer alan meslektaşların sicillerinin tutulması ve meslek içi eğitimler TMMOB’ye bağlı ilgili odalarca gerçekleştirilmelidir.

14- Yapı denetim uygulamasını sağlam bir zemine oturtacak “Yapı Sigortası ve Mesleki Sorumluluk Sigortası” sistemine bir an önce geçilmelidir.

Yapı denetiminin aslında “kamusal bir hizmet olduğu” gerçeği unutulmamalıdır.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

BU ÜLKEDE FAŞİZMİN ADIDIR 12 EYLÜL

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI, 12 Eylül 1980 darbesinin 30. yıldönümü nedeniyle bir basın açıklaması yaptı.

Bugün 12 Eylül 2010. 12 Eylül 80'in üzerinden otuz yıl geçti. Halkına karşı sorumlulukları olan bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları ve onların örgütü Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve bağlı odaları, bugün de sonuçları süren 12 Eylül'ü yargılamaktadır: Bu ülkede faşizmin adidir 12 Eylül.

70'li yılların son yarısında Türkiye, siyasetinden ekonomisine, günlük yaşantının her noktasına kadar tarihinin en bunalımlı günlerini yaşıyordu. Ekonomi iflastaydı. Döviz yokluğundan gerekli girdi malları alınamıyor, dış borçların faizleri bile ödenemiyor, temel tüketim malları bulunamıyordu. Dış borçların ödenemez hale gelmesinde IMF, OECD ve benzeri kuruluşlar, ekonomi programlarını iktidarlara dayatıyordu. Emperyalizm, yarattığı borç tuzağı ve "İstikrarlı Türkiye" demagojisi ile ülkeyi baskılarına boyun eğme zorunda bırakıyordu. Kamu harcamalarının kısılması, sıkı para ve bütçe uygulamaları, KİT ürünlerine zam, yüksek oranlı devalüasyon, maaş ve ücret kısıtlamaları, düşük taban fiyatı belirlemeleri dayatılan ekonomik istikrar programını oluşturuyordu. 24 Ocak kararları diye bilinen "Ekonomik Önlemler Paketi" işte bu günlerde gündeme getirildi. IMF'nin de işaret ettiği şekilde ekonomik bunalımın yükü bu şekilde emekçi halkın üzerine yıkılacaktı. Siyasetin görünümü ise tam anlamıyla bir kriz şeklinde idi. MC hükümetlerinden sonra, yükselen halk muhalefetine bastırmanın yolu görülerek faşist çeteler ortalığa sürülmüş, iş yerleri, okullar, mahalleler ve fabrikalarda teslim alma saldırıları günlük olağan işler haline getirilmişti. Devrimci demokrat insanlara, aydınlara, gazetecilere, öğrencilere karşı saldırı, cinayet ve katliamlar düzenleniyordu. Kahramanmaraş, Çorum ve Malatya'da gerici ayaklanmalar tertipleniyor, mezhep ayrılıkları körükleniyor, saldırılarda onlarca insan topluca imha ediliyor, binlercesi yaralanıyordu. Öte yandan cana yönelik saldırılar, hemen karşıtını yeşertiyor, direnme eğilimlerinin, karşıt örgütlenmelerin oluşumunu beraberinde getiriyordu. Teslim olmamaya, direnmeye, muhalefetin örgütlenmesine yönelik çabalar da çığ gibi büyüyordu. Sonuçta kentlerin, kasabaların, köylerin, mahallelerin, okulların bölündüğü, siyasal cinayetlerin ve katliamların gündelik olaylar haline geldiği, bunlara karşıt da direnmenin kitleselleştiği bir tabloydu görülen.

Bizim gibi ülkelerde özellikle 2. Büyük Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra olan bitenler, ancak emperyalizme bağımlılık olgusu ile birlikte anlaşılır hale gelir.

Ülkemizin önemli tüm sorunlarının ya da önemli olaylarının arkasında emperyalizme bağımlılık olgusunun yarattığı nedenler vardır. Tarihsel gelişimi içinde, ülke içi dinamikler eliyle, burjuva demokratik devrimlerinin yapılamamış olması, sanayi devrimlerinin yapılamaması, aksine, dışa bağımlı nitelik taşıyan ekonomi politikaları ile kapitalizmin geliştirilmeye çalışılması, emperyalist sömürü ve bağımlılık ilişkisini de beraberinde getirmiştir. Sömürü ilişkilerine göre şekil alan yapı sağlıklı bir sanayileşme ve kalkınma sağlamadığı gibi, aksine sürekli sistem içi ekonomik krizlerin oluşumunu sağlamaktadır. Ekonomik krizlerin faturası doğal olarak emekçilere kesilecek ve sonuçta siyasi ve toplumsal kriz doğal bir olgu olacaktır. Ekonomik anlamda emperyalizme bağımlılıkta, siyasal yapıların da bağımlılık ilişkisine girmesi kaçınılmazdır. Bu da bizde ve bizim gibi ülkelerde demokrasinin gelişiminin de dışa bağımlılığını gündeme getirmektedir. Demokrasinin gelişmemesinin de esas nedeni budur.

Şimdi olduğu gibi o dönemin de büyük emperyalist efendisi Amerika'dır. 12 Eylül ve 12 Eylül öncesi yaşananlar da ABD emperyalizminin ve onların işbirlikçilerinin sömürüye dayalı politikalarının ülkemizde yaşama geçirmeleridir. 12 Eylül, ABD emperyalizmin çıkarları doğrultusunda gündeme getirilmiştir. Dışa bağımlılıktan oluşan ve dışa bağımlılıktan oluşacak ekonomik krizin halkın omzuna yıkılması için gündeme getirilmiştir. Süre giden sömürü düzeninin sermaye lehine onarılması yönünde; halkın yükselen muhalefetinin bastırılması için gündeme getirilmiştir.

12 EYLÜL'DE NE OLDU?

650.000 kişi gözaltına alındı. 1.683.000 kişi fişlendi. Açılan 210.000 davada 230.000 kişi yargılandı. 71.000 kişi TCK'nin 141, 142 ve 163. maddelerinden, 98.000 kişi "örgüt üyesi olmak" suçundan yargılandı. 23.000 kişiye 0-1 yıl, 10.700 kişiye 1-5 yıl, 6.100 kişiye 5-10 yıl, 2.390 kişiye 10-20 yıl, 939 kişiye 20

yılın üzerinde ve 630 kişiye ömür boyu hapis cezası verildi. 7.000 kişi için idam cezası istendi. 517 kişiye idam cezası verildi, idamları istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi, idam cezası verilenlerden 50'si asıldı. 388.000 kişiye pasaport verilmedi. 30.000 kişi "sakıncalı olduğu için işten atıldı. 14.000 kişi vatandaşlıktan çıkarıldı. 30.000 kişi "siyasi mülteci" olarak yurt dışına gitti. 300 kişi kuşkulu bir şekilde öldü. 171 kişinin "işkenceden öldüğü" belgelendi. 14 kişi açlık grevinde öldü. 16 kişi "kaçarken" vuruldu. 95 kişi çatışmada öldü. 73 kişiye "doğal ölüm raporu" verildi. 43 kişinin "intihar ettiği" bildirildi. Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi. 937 film "sakıncalı" bulunduğu için yasaklandı. 23.677 derneğin faaliyeti durduruldu. 400 gazeteci için toplam 4.000 yıl hapis cezası istendi. 40 ton gazete ve dergi yakıldı.

12 EYLÜL NE DEMEK?

24 Ocak kararlarının uygulanmaya sokulması demek. IMF demek, Dünya Bankası demek, insanımızın tümüyle teslim alınması demek. Onların çocuklarının işi bitirmesi demek, işkence demek, tecavüz demek, hapis hane demek, baskı demek, zor kullanmak demek. DAL demek, Mamak demek, Metris demek. Diyarbakır Cezaevi demek. Asmayalım da besleyelim mi demek. 12 Eylül hukukunun yaratılması demek.

SONUÇ YERİNE:

Ya yine "şairin de dediği gibi, demeğe de dilim varmıyor ama kabahatin çoğu senin be canım kardeşim," denilecek, ya da "12 Eylül yargılanmalıdır," sözünün gerekleri hep birlikte yerine getirecek.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TÜRKİYE'NİN ÖNCELİKLİ GÜNDEMİ BARIŞIN EGEMEN KILINMASIDIR

TMMOB, DİSK, KESK ve TTB 15 Eylül 2010 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

Türkiye demokratikleşme sürecinde bir kez daha kritik bir dönemeçtedir. Toplumsal talepler ve halkımızın demokratikleşme yönündeki beklentileri ancak ülkede barışın dilinin hakim olması, sorunların üzerine diyalogu, katılımı öne çıkaran bir yaklaşımla karşılanabilir.

Türkiye yapısallaşmış savaş ve çatışma koşullarında başta can kayıpları olmak üzere maddi manevi ağır bedeller ödemiştir. Soruna yönelik askeri çözüm yaklaşımlarının geçersiz olduğunun defalarca kanıtlanması dışında hiçbir olumlu sonucu olmayan çatışma ortamından ülke bir an önce çıkarılmalıdır. Ancak bu yakıcı ihtiyaca karşın akan kan durmamaktadır.

Bu nedenle şu anda yaşanan "eylemsizlik" sürecinin devam etmesi ve barış ortamının kalıcı bir hale getirilmesini önemli buluyoruz. Sorun ancak kalıcı bir barışın yaratacağı güven ortamında tartışılabilir ve çözüme kavuşturulabilir.

Barış ortamının kalıcılığı ise siyasi iktidarın toplumsal gerilimi azaltmak yönünde bir iradeyi ortaya koymasıyla mümkün olacaktır. Bu doğrultuda operasyonlar durdurulmalı, alınan "eylemsizlik" kararı devam ettirilmeli, silahlar mutlaka susturulmalıdır. Belediye başkanları başta olmak üzere meşru zeminlerde verdikleri mücadele ya da dile getirdikleri görüşleri nedeniyle tutuklu bulunan yurttaşlar saliverilmeli, demokratik bir tartışma ortamı yaratılmalıdır.

Tüm siyasi partiler ve toplumsal örgütlerin temsilcileri kalıcı bir barış ortamının yaratılması için sürece aktif bir biçimde katılmalı; ırkçı-şoven, dışlayıcı yaklaşımların elimizdeki barış fırsatını bir kez daha heba etmesi engellenmelidir.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK)

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB)

Türk Tabipleri Birliği (TTB)

TMMOB 41. DÖNEM OLAĞANÜSTÜ GENEL KURULU GERÇEKLEŞTİRİLDİ

TMMOB 41. Dönem Olağanüstü Genel Kurulu 24-25 Eylül 2010 tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirildi. TMMOB'nin 27-30 Mayıs 2010 tarihlerindeki Olağan Genel Kurulu'nda zaman yetersizliği nedeniyle görüşülemeyen Kararlar Komisyonu raporunun görüşülmesi gündemiyle toplanan Olağanüstü Genel Kurul'a 724 delege katıldı.

Divanın oluşturulmasıyla başlayan Olağanüstü Genel Kurul'da Divan Başkanlığına Nevzat UĞUREL, Başkan Yardımcılıklarına Ülkü ÖZER ve Hüseyin ÖNDER, Yazman Üyeliklere Nergiz BİLGİN, Fuat KILIÇ, Timur Biliç BATUR ve Celal Çetin DEMİREL seçildi.

Divanın oluşumundan sonra yaptığı konuşmada TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI;

“Bu ülkenin, bu ülke insanının TMMOB'ye olan ihtiyacı devam etmektedir; sözünden hareketle ve halkımıza olan görev ve sorumluluklarımızın bilinciyle; daha demokratik, daha işlevsel bir TMMOB örgütlülüğü için, birlikte üreten, birlikte karar alan, birlikte yöneten bir TMMOB örgütlülüğü için, kararlar almak için bugün buradayız,” dedi.

12 EYLÜL VE SONRASI TMMOB PANELİ

12 Eylül darbesinin 30. yılı nedeniyle Devrimci 78'liler Federasyonu tarafından gerçekleştirilen etkinlikler çerçevesinde düzenlenen bir panelde, sürecin TMMOB'yi etkileri 12 Eylül 1980'den bugüne kadarki TMMOB başkanları tarafından değerlendirildi.

Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde 15 Eylül günü düzenlenen "12 Eylül ve Sonrası TMMOB" başlıklı panelde, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI ve 12 Eylül'den bugüne TMMOB Başkanlığı yapmış Yavuz ÖNEN, Teoman ALPTÜRK, Kaya GÜVENÇ konuşmacı olarak yer aldılar. Yurtdışında bulunması nedeniyle panele katılamayan TMMOB Eski Başkanlarından Çankaya Belediye Başkanı Bülent TANIK ise video kayıt sistemiyle salondakilere seslendi. Devrimci 78'liler Ankara Federasyonu Başkanı Hüseyin ESERTÜRK'ün açış konuşmasıyla başlayan paneli, TMMOB Ankara İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri Ramazan PEKTAŞ yönetti.

Askeri darbe sırasında TMMOB Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürüten Yavuz ÖNEN, döneme ilişkin anılarını anlatırken, 12 Eylül darbesinin can acıtan izlerini TMMOB'de de bıraktığını söyledi. Buna rağmen, TMMOB'nin yönünün hiç değişmediğini vurgulayan ÖNEN, "Bütün arkadaşlar kendi koşulları içinde TMMOB'nin devrimci mücadelesini yürüttüler," dedi.

Panele, video kayıt sistemiyle katılan Bülent TANIK ise, 12 Eylül'ün yol açtığı yıkımı TMMOB'nin de, üyelerinin de kemiklerine kadar hissettiğini belirterek "Ancak 12 Eylül, TMMOB'nin devrimci, toplumsal çizgisinin önüne geçememiştir," diye konuştu.

Teoman ALPTÜRK, TMMOB'nin ve odaların darbe döneminde kapatılma tehdidiyle karşıya karşıya kaldığını, kamuda çalışanların üyeliğinin zorunlu olmaktan çıkarıldığını anlattı. ALPTÜRK, TMMOB'nin kendi disiplini ve devrimci yapısıyla bugünlere geldiğini kaydetti.

TMMOB'nin sınıfsal duruşu nedeniyle 12 Eylül'ün hedeflerinden biri haline geldiğini ifade Kaya GÜVENÇ, "12 Eylül işçi sınıfına karşı bir harekettir ve işçi sınıfının bir parçası olan mühendis ve mimarlar da bundan payını almıştır," diye konuştu.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI ise 12 Eylül'ün Türkiye'de mühendislik-mimarlık hareketinin uzun soluklu çalışmasında bir kısa devre yarattığını ancak 70'li yıllardan gelen dik duruşun TMMOB'yi dik tuttuğunu söyledi. SOĞANCI, "TMMOB'nin 12 Eylül'le hesaplaşma sürecini 1998'te bitirdiğini düşünüyorum. 1998'te düzenlenen TMMOB Demokrasi Kurultayı, 12 Eylül'le hesaplaşma ve örgütün kendini yeniden ifade etmesidir, bir manifestodur," dedi.

“12 EYLÜL ANAYASASINA DA AKP ANAYASASINA DA HAYIR!” MİTİNGİ

TMMOB Yönetim Kurulu Üyeleri ve TMMOB'ye bağlı Odaların üyelerinin de katılımıyla DİSK Ankara Bölge, KESK Ankara Şubeler Platformu, TMMOB Ankara İKK, Tüko-Der Ankara Şube, ODTÜ Mezunlar Derneği tarafından desteklenen ve EMEP, ÖDP, TKP ve Halkevleri tarafından düzenlenen “12 EYLÜL ANAYASASINA DA AKP ANAYASASINA DA HAYIR!” mitingi gerçekleştirildi. Mitinge üye ve çalışanlarımızla katıldık.

30. YILDÖNÜMÜNDE 12 EYLÜL DARBESİ PROTESTO EDİLDİ

11 Eylül 2010 tarihinde düzenlenen mitinge, TMMOB Ankara İl Koordinasyon Kurulu, Ankara Tabip Odası, KESK Ankara Şubeler Platformu ve çeşitli demokratik kitle örgütleri ile siyasi partiler katıldı. Abdi İpekçi Parkı'nda Emek ve Demokrasi Güçleri adına ortak bir açıklamanın yapıldığı yürüyüş sırasında 12 Eylül döneminde hayatını kaybedenlerin fotoğrafları taşındı.

